

EEN KLEURENREVOLUTIE IN DE VS? | DOOR RAINER RUPP

Posted on 20. Juli 2020

*Een commentaar van **Rainer Rupp**.*

Wordt het Amerikaanse oligarchische regime in Washington nu gediend met zijn eigen medicijn waarmee het in de afgelopen decennia regeringen over de hele wereld omver heeft geworpen die zich niet ondergeschikt wilden maken aan zijn neoliberale wereldorde? Op het eerste gezicht lijkt het er inderdaad op dat er een soort kleurenrevolutie aan de gang is in de Verenigde Staten. Want wat momenteel in de VS gebeurt, lijkt verbazingwekkend veel op de methoden en destabilisatieprocessen waarmee door de VS gefinancierde nepdemocratie NGO's over de hele wereld met succes regeringen omver hebben geworpen.

Actief gesteund door de andere misdadigers van de westerse gemeenschap zonder waarde, zijn de regeringen die voorheen door onze Presidenten werden gedemoniseerd, in de afgelopen decennia geleidelijk aan het slachtoffer geworden van de imperialistische roofdieren die in humanitaire schaapskieren kwamen; onder andere staten als Servië, Georgië, Oekraïne, Libanon, Egypte, Libië en Bolivia. In andere landen, zoals Syrië en Venezuela, hebben de moorddadige plannen van de westerse democratiestrijders niet het gewenste doel bereikt. Maar het menselijk leed dat wordt veroorzaakt door hun misdaden en de vernietiging van het levensonderhoud van de lokale bevolking is schandalig.

Is de kleurenrevolutie nu naar de Verenigde Staten gekomen - net als de tovenaarsleerling - om de uitvinder te straffen? In feite hebben veel commentatoren de vernielingen, branden, wegversperringen en barricades in de centra van veel grote Amerikaanse steden al vergeleken met de scènes in Caïro in 2011 of de Maidan in Oekraïne in 2014. En toch zijn er fundamentele verschillen tussen de omwentelingen die van buitenaf zijn veroorzaakt, namelijk door westerse subversie- en destabilisatieorganisaties, en de huidige gebeurtenissen in het hart van de westerse hegemoniale structuur. Want de drijvende krachten achter deze Amerikaanse rellen bevinden zich niet in het buitenland, maar in een deel van de totaal gepolariseerde Amerikaanse oligarchie, die de rellen politiek ondersteunt met veel geld en hoopt de komende herfst de komende presidents- en congresverkiezingen te kunnen winnen.

Het feit dat de Democratische Partij in het openbaar en zonder voorbehoud de kant heeft gekozen van Black Lives Matter (BLM) toont de mate van wanhoop binnen de partij aan. Want alle stiekeme trucs om president Trump politiek te elimineren hebben jammerlijk gefaald, van het vermeende Rusland Poortschandaal tot het Steele Dossier, van het illegale afluisteren van de verkiezingscampagne van Trump door de FBI tot de aanklacht tegen Trump. Alle vermeende

explosieve apparaten die de Democraten dachten dat ze in de hand hadden om Troef omver te werpen, dreigen nu te exploderen in hun eigen democratische partijkamp op het hoogste niveau van politiek en intelligentie. Daarom lijken de Democraten nu al hun eieren in één mandje te stoppen door de rellen van de BLM en Antifa te steunen.

De rellen zijn blijkbaar zodanig geëscaleerd dat Trump zich door zijn Republikeinse kiezers gedwongen voelt de Democratische gouverneurs van de staten terzijde te schuiven om de reguliere militaire eenheden onder zijn jurisdictie te gebruiken tegen de oproerkraaiers in de centra van de grote steden. Troef zou dan het propagandamateriaal hebben geleverd voor zijn eigen ondergang en wereldwijde ostracisme, want dat zou betekenen dat de heerser Troef - net als de brute dictators en tirannen Khadafi en Assad - op zijn eigen volk had laten schieten.

Het kwam bijna tot dit punt toen president Trump in zijn toespraak van 1 juni 2020, tegen de achtergrond van de rellen in Portland en Seattle, dreigde met het gebruik van militair geweld tegen gewelddadige demonstranten en de plunderingen bestempelde als "daden van interne terreur". In beide steden hadden gewelddadige extremisten van de BLM en Antifa hun eigen politievrije "zones" in het centrum van de stad gecreëerd en deze dienovereenkomstig afgesloten. Vanwege hun vermeende privileges werd aan de blanken gevraagd om de zwarte mensen in de "bevrijde zones" te vergoeden voor hun slavernij. Soms werd de eis onder schot gesteld. Toch had de democratische gouverneur het bezette gebied in het centrum van de stad uitgeroepen tot "Zone van Liefde en Vrede" en verbood hij de politie in te grijpen.

Zelfs nadat twee jongeren werden doodgeschoten en zeven anderen ernstig gewond raakten bij verschillende gewelddadige incidenten in de "Zone van Liefde en Vrede" in de daaropvolgende dagen, bleef de politie inactief. Pas toen een horde plunders het privéhuis van de gouverneur aan de rand van de zone met 7 miljoen dollar aan stukken wilde scheuren, kreeg de politie de opdracht om massaal in actie te komen.

Om een einde te maken aan deze passiviteit van de democratische staatsgouverneurs stond president Trump op het punt om militair in actie te komen. De liberale kwaliteitsmedia, ook in Duitsland, reageerden met afschuw. Het Amerikaanse tijdschrift Forbes bijvoorbeeld had de identieke tekst "Trump Declares War On America" en de Washington-correspondent Thorsten Denkler van de Süddeutsche Zeitung had de kop "Trump Declares War On America" op 2 juni. Tegelijkertijd schreef Denkler in hetzelfde nummer van de SZ een commentaar met de titel: "Troef is een bedreiging voor de nationale veiligheid van Amerika". De reacties van de andere Duitse "kwaliteitsmedia" waren overal gelijk, die duidelijk volledig waren vergeten hoe welwillend ze

verslag hadden gedaan van de brute politieoperaties tijdens de G20-top in Hamburg, waarvan het merendeel gericht was tegen vreedzame demonstranten.

De hele neoliberale "kwaliteitsmedia" van de westerse onwaardige samenleving - of moeten we niet beter zeggen "troep of vuile media" - nemen momenteel met grote intensiteit deel aan diverse oorlogspropaganda, extern tegen China en Rusland, en intern tegen andersdenkenden van de neoliberale consensus. Tegenstander nr. 1 van de zogenaamde "liberale orde" - aangezien het huidige roofofkapitalisme door bondskanselier Merkel wordt gebagatelliseerd - is Donald Trump, die wordt beschouwd als de vernietiger van de neoliberale globalisering.

Wat Trump ook doet en hoe hij het ook doet, de rommelmedia schetsen altijd het slechtst mogelijke beeld. Op dit moment wordt elke poging om de openbare orde in de door de BLM en Antifa bezette gebieden in de VS te herstellen door de media afgeschilderd als een teken van fascisme, dat gepaard gaat met eisen om de politiemachten van hele steden te ontbinden of om de begrotingsposten voor de openbare orde en de veiligheidsdiensten volledig af te schaffen.

De vraag naar de afschaffing van de politie is het minste van de zorgen van de rijke bovenlaag. Ze betalen sowieso al voor hun eigen privé-politiemacht en wonen in zogenaamde "beschermden gemeenschappen". Het is echter een uiting van cynisme als van alle mensen, de zogenaamde linkervleugel van de antifa en de BLM-activisten, die beweren te handelen ten gunste van de Amerikaanse lagere klasse, de meerderheid van de Amerikaanse bevolking weerloos wil achterlaten bij de criminele roofdieren die in elke samenleving, maar vooral in de gewelddadige VS, bestaan. Deze eis tot afschaffing of inkrimping van de politiediensten wordt echter ook door veel democratische politici gesteund, wat duidelijk maakt dat zij, samen met de BLM en Antifa, absoluut onverschillig staan tegenover het lot van de grote massa van de Amerikaanse onderklasse.

In dit verband is de vraag van belang waar Black Lives Matter eigenlijk vandaan komt en welke taak is toegewezen door de krachten die de beweging op de achtergrond beheersen. Moet de klassenvraag vervangen worden door de wedstrijd-vraag? Of moet de BLM de zwarte minderheid mobiliseren tegen Troef en de overwinning van de Democraten in de presidentsverkiezingen veiligstellen? Of allebei?

BLM werd opgericht in 2013 na de vrijspraak van George Zimmerman in verband met het overlijden van de Afrikaans-Amerikaanse tiener Trayvon Martin. De beweging kreeg nationale bekendheid door demonstraties die volgden op de dood van twee Afro-Amerikanen in 2014: Michael Brown en Eric Garner. Na hun dood braken er rellen uit in Ferguson, Missouri en New York City. BLM-

aanhangers demonstreerden ook in nog eens 9 andere sterfgevallen van andere Afro-Amerikanen door politieacties of in politiebewaring in de daaropvolgende jaren. Sinds de zomer van 2015 is het BLM begonnen met het uitdagen van politici om publiekelijk hun mening te geven over BLM-kwesties, vooral in de presidentsverkiezingen van 2016. Maar al met al bleef het BLM een weinig bekende beweging in de VS en ook in de Afro-Amerikaanse gemeenschappen is het een vrij onbeduidende beweging.

Dat de Afro-Amerikaanse minderheid onevenredig armer is dan de blanke meerderheid kan niet worden ontkend. Dit heeft met name gevolgen voor het onderwijs en de bescherming en preventie van de gezondheid. Het wordt altijd bijzonder hard getroffen door economische crises, zoals het geval was tijdens de financiële en economische crisis van 2008 en de jaren daarna. De Verenigde Staten hebben zich op veel gebieden nog steeds niet hersteld van deze crisis, zelfs niet begin 2020.

President Trump was er echter in geslaagd om door middel van straftarieven en belastingprikkelers meer gemakkelijke banen terug te brengen naar de Verenigde Staten en zo meer banen te creëren voor de zwarte onderklasse. Maar het licht aan het einde van de zeer lange tunnel verdween al snel weer toen in het voorjaar van dit jaar de dubbele crisis van Covid-19 en de daarmee gepaard gaande ergste economische terugval sinds mensenheugenis de Afrikaans-Amerikaanse minderheid en de regio's waar deze voornamelijk is gevestigd, bijzonder hard trof.

De massale uitbarsting van woede na de koelbloedige moord op de Afro-Amerikaan George Floyd in de open straat door een blanke politieagent kan echter niet alleen worden verklaard door de permanente economische en gezondheids crisis van de Afro-Amerikaanse gemeenschap. De omstandigheden rond Floyd's moord zijn echter al erg genoeg om elke fatsoenlijke persoon de straat op te jagen om te protesteren. Met zijn knie op zijn nek sneed politieagent Floyd de lucht af, terwijl zijn drie collega's die daar stonden de 8 minuten durende doodstrijd van het slachtoffer stilzwijgend gadesloegen. Hoe slecht de daad ook was, in het verleden heeft dit meestal geleid tot lokale of regionale protestmarsen. Maar deze keer waren er moedige, landelijke opstanden.

Tegen de achtergrond van de meer dan 200 jaar lange, monsterlijke geschiedenis van de VS, zijn racisme en zijn oude en nieuwe slavenhouders, op wiens lijden het land groot is geworden en veel meesters zeer rijk zijn geworden, was de moord op Floyd duidelijk de druppel die de rug van de kameel brak.

De situatie van het onderdrukte volk in de Verenigde Staten houdt duidelijk en rechtstreeks verband met het verleden van het land: de uitroeiing van de overgrote meerderheid van de

inheemse Amerikanen door de genocidale Europese veroveraars, gevolgd door de misdaden van de slavernij, die ook door de grondleggers van de Amerikaanse democratie werden gesteund en gebruikt. Pas nu, na tientallen jaren van onderbreking, hebben de zwarte mensen in de Verenigde Staten de moed gevonden om voor zichzelf en voor de toekomst van hun kinderen te vechten. Helaas zijn de kansen op succes echter niet groot, omdat grote delen van hun beweging nu voor heel andere politieke doeleinden worden geïnstrumentaliseerd door machtige krachten op de achtergrond.

Er zijn krachten in de staat die diep geworteld zijn in de instellingen, de autoriteiten, de partijapparaten en de geheime diensten. Zij zijn zelfs machtiger dan de respectieve presidenten, die - om hun ambt te kunnen uitoefenen - afhankelijk zijn van diezelfde mensen. In de regel duren deze mensen in hun functie langer dan de ambtstermijn van welke president dan ook. Sinds enkele jaren worden deze krachten de "Deep State" genoemd, die volgens de verontschuldigers van het regime niet eens zou bestaan.

Het zijn deze krachten van de Deep State die de tweeledige Washington-consensus van neoliberale globalisatoren en militaire wereldveroveraars belichamen en die daarom onverzoenbaar zijn met president Trump. Troef, met zijn tegengestelde standpunten, vormt een bijna onoverkomelijk obstakel voor de plannen van de Deep State, waar ze van af willen. Dit is de enige reden waarom zij op dit moment massale politieke en financiële steun geven aan Black Lives Matter, omdat zij in deze beweging een instrument hebben geïdentificeerd dat de herverkiezing van Trump mogelijk zou kunnen voorkomen. Het lot van de Afro-Amerikanen daarentegen heeft deze mensen altijd al niet bezighouden en daar zal niets aan veranderen.

En Amerika zou Amerika niet zijn als de Black Lives Matter - net als Antifa - nog niet zo lang geleden was geïnfiltreerd in belangrijke posities door agenten van de Deep State. Hiervoor hoeven we ons alleen maar te herinneren hoe enkele jaren geleden de machtige beweging "Occupy Wall Street" werd geïnfiltreerd en vervolgens geëlimineerd.

Tucker Carson, een populaire televisiepresentator en al enige tijd een vertrouweling van president Trump, heeft deze ontwikkeling allang doorgemaakt. Over de combinatie van BLM en Antifa zei hij: "Dit zijn geen spontane burgerlijke onrust. Dit is een serieuze en zeer georganiseerde politieke beweging. ... Het is diep en diepgaand en heeft enorme politieke ambities. Het is verraderlijk en het zal groeien."

Voor Carson zijn de "protesten" de volgende fase in de campagne om president Trump te

ontmantelen in de ogen van de Amerikaanse en mondiale publieke opinie. De "protesten" zijn bedoeld om de dreigende staatsgreep te verdoezelen onder het mom van een "volksopstand tegen de despoot", zoals in andere "kleurenrevoluties" al vaak genoeg is gedaan. Uiteindelijk moeten de "protesten" Donald Trump bij de stembussen neerhalen.

Wat de massa's in de straten betreft, geeft Carlson toe dat ze waarschijnlijk niet eens weten wat er in hun naam achter hun rug om gebeurt...

In overeenstemming met eerdere kleurrevoluties circuleren er nu commentaren in de "liberale" Amerikaanse media dat Trump nooit zijn presidentiële zetel zou verlaten, zelfs niet als hij uit zijn ambt zou worden gestemd.

Tegelijkertijd wordt er zonder feitelijk bewijs aangenomen dat hij zo ver achterloopt in de gunst van de kiezers dat hij "alleen kan winnen door de verkiezingen te vervalsen". Ook dit is een desinformatie-instrument dat zijn waarde al in vele kleurenrevoluties heeft bewezen, omdat het de resultaten van de officiële verkiezingscommissies vanaf het begin in twijfel trekt. Zelfs als Trump rechtmatig wint, wordt fraude onmiddellijk verdacht, wat de woede onder alle ontevreden doet toenemen en verdere onrust na de verkiezingen garandeert. Ook dit heeft in het verleden menig regering ten val gebracht.

Wat gaat er nu gebeuren? Tegen de achtergrond van Confucius' leer is er een Chinese vloek: "Moge hij in interessante tijden leven". Zowel in de VS als hier in Duitsland stevenen we af op interessante tijden.

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Foto bron: Shutterstock / Anton_Medvedev

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK